

- b) uplatnil nesprávné či nemožné důkazní břemeno na nevládní neziskové organizace, které vznesly námitky ve prospěch životního prostředí na základě článků 10 a 12 Aarhuské úmluvy;
- c) neuznal, že pokyny EFSA v souladu s jeho zákonnými povinnostmi vedou k legitimnímu očekávání, že budou naplněny;
- d) určil, že dvoufázové posouzení bezpečnosti vyžadované nařízením o geneticky modifikovaných potravinách a krmivu (a pokyny EFSA) nemusí být dodrženy; místo toho určil, že první fáze posouzení, tedy srovnání geneticky modifikovaných odrůd a jejich referenčních odrůd, může stačit (a v projednávané věci stačí) ke splnění povinností stanovených uvedeným nařízením;
- e) pro účely odmítnutí určitých prvků žaloby týkajících se nedostatku posouzení ohledně možné toxicity geneticky modifikované sóji a monitorování dopadu uvedených odrůd po povolení jejich uvedení na trh, se Tribunál opřel o nařízení (ES) č. 396/2005 ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ Prováděcí rozhodnutí Komise ze dne 28. června 2012 o povolení uvedení produktů, které obsahují geneticky modifikovanou sóju MON 87701 × MON 89788 (MON-877Ø1-2 × MON-89788-1), sestávající z ní nebo jsou z ní vyrobeny, na trh podle nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1829/2003 (oznámeno pod číslem C(2012) 4312) (Úř. věst. L 171, s. 13).

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady č. (ES) č. 1829/2003 ze dne 22. září 2003 o geneticky modifikovaných potravinách a krmivech (Úř. věst. L 268, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 ze dne 6. září 2006 o použití ustanovení Aarhuské úmluvy o přístupu k informacím, účasti veřejnosti na rozhodování a přístupu k právní ochraně v záležitostech životního prostředí na orgány a subjekty Společenství (Úř. věst. L 264, s. 13).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) C. 396/2005 ze dne 23. února 2005 o maximálních limitech reziduí pesticidů v potravinách a krmivech rostlinného a živočišného původu a na jejich povrchu a o změně směrnice Rady 91/414/EHS (Úř. věst. L 70, s. 1).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Velká Británie) dne 20. února 2017 – Secretary of State for the Home Department v. Rozanne Banger

(Věc C-89/17)

(2017/C 129/09)

Jednací jazyk: angličtina

Předkládající soud

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Účastníci původního řízení

Odvolatel: Secretary of State for the Home Department

Odpůrkyně: Rozanne Banger

Předběžné otázky

- 1) Je třeba zásady uvedené v rozsudku Immigration Appeal Tribunal a Surinder Singh, ex parte Secretary of State for the Home Department (C-370/90, EU:C:1992:296) vykládat v tom smyslu, že členský stát je povinen vydat či, podpůrně, umožnit vydání povolení k pobytu osobě, která je nesezdaným partnerem či partnerkou občana Unie a která je státním příslušníkem třetí země, pokud se zmíněný občan Unie, jenž původně využil svého práva volného pobytu stanoveného Smlouvou za účelem výkonu práce v jiném členském státě, vrátí s takovým partnerem či partnerkou do členského státu, jehož je státním příslušníkem?

- 2) Podpůrně, je nutné vydat či, podpůrně, umožnit vydání takového povolení k pobytu na základě směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES⁽¹⁾ o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států (dále jen „směrnice“)?
- 3) Není-li rozhodnutí o nevydání povolení k pobytu založeno na pečlivém posouzení osobních poměrů žadatele či žadatelky a není přiměřené či dostatečně odůvodněno, je takové rozhodnutí protiprávní z důvodu rozporu s čl. 3 odst. 2 směrnice o občanství?
- 4) Je vnitrostátní ustanovení, které neumožňuje napadnout rozhodnutí orgánu veřejné moci o nevydání pobytové karty osobě, jež je podle svého tvrzení vzdáleným rodinným příslušníkem, žalobou k soudu či obdobnému orgánu, slučitelné se směrnicí?

⁽¹⁾ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2004/38/ES ze dne 29. dubna 2004 o právu občanů Unie a jejich rodinných příslušníků svobodně se pohybovat a pobývat na území členských států, o změně nařízení (EHS) č. 1612/68 a o zrušení směrnic 64/221/EHS, 68/360/EHS, 72/194/EHS, 73/148/EHS, 75/34/EHS, 75/35/EHS, 90/364/EHS, 90/365/EHS a 93/96/EHS (Úř. věst. 2004, L 158, s. 77; Zvl. vyd. 05/05, s. 46).

Kasační opravný prostředek podaný dne 20. února 2017 společností Cellnex Telecom S.A., dříve Abertis Telecom S.A., proti rozsudku Tribunálu (pátého senátu) vydanému dne 15. prosince 2016 ve spojených věcech T-37/15 a T-38/15, Abertis Telecom Terrestre S.A. a Telecom Castilla-La Mancha, S. A., v. Evropská komise

(Věc C-91/17 P)

(2017/C 129/10)

Jednací jazyk: španělština

Účastnice řízení

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelka): Cellnex Telecom S.A., dříve Abertis Telecom S.A. (zástupci: J. Buendía Sierra a A. Lamadrid de Pablo, abogados)

Další účastnice řízení: Evropská komise a SES Astra

Návrhová žádání

Účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (dále jen „navrhovatelka“) navrhuje, aby Soudní dvůr:

- zrušil napadený rozsudek;
- vydal konečné rozhodnutí o žalobě na neplatnost a zrušil rozhodnutí Komise a
- uložil Evropské komisi a společnosti SES Astra náhradu nákladů řízení.

Žalobní důvody a hlavní argumenty

Napadeným rozsudkem bylo potvrzeno rozhodnutí Komise týkající se státních podpor na bližší určená opatření přijatá veřejnými orgány španělského autonomního společenství Kastilie-La Mancha, jejichž cílem je zajistit šíření signálu digitálního pozemního televizního vysílání (DTT) ve vzdálených a méně urbanizovaných oblastech území, na kterém bydlí jen 2,5 % obyvatelstva. Komise v rozhodnutí připustila, že z faktického hlediska by bez veřejného zásahu trh tuto službu nenabízel. Navzdory tomu v rozhodnutí zpochybňuje skutečnost, že španělské právní předpisy kvalifikují tuto činnost jako službu obecného hospodářského zájmu, a to s tím, že z formálního hlediska veřejné orgány nedefinovaly tuto činnost „jednoznačně“ jako veřejnou službu ani jejím poskytováním nikoho nepověřily. Uvádí také, že tyto orgány v každém případě nemají oprávnění zvolit v rámci úpravy služby obecného hospodářského zájmu určitou technologii.

Na podporu kasačního opravného prostředku uvádějí účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek (navrhovatelky) dva důvody kasačního opravného prostředku, týkající se nesprávného právního posouzení, jichž se měl Tribunál v napadeném rozsudku dopustit při výkladu článku 14, čl. 106 odst. 2 a čl. 107 odst. 1 SFEU, jakož i Protokolu č. 26 ke SFEU, o službách obecného zájmu.